

*ПСИХОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ.**Наукові праці викладачів та студентів соціально-психологічного факультету. Випуск 8.***Список використаних джерел**

1. Вакуліч Т. Феномен інтернет-залежності підлітків у мережі "Інтернет" / Т. Вакуліч // Освіта і управління : Науково-практичний журнал . – 2006 . – Том 9. – №2 . – С.155-160.
2. Камінська О. В. Інтернет-залежність як актуальна проблема сьогодення / О. В. Камінська // Наукові записки [Національного університету "Острозька академія"]. Психологія і педагогіка. - 2013. - Вип. 22. - С. 41-45.
3. Максимова Н.Ю. О склонности подростков к аддиктивному поведению // Психол. журнал. – 1996. – Том 17. – №3. – С.149-152.
4. Рягузова Е.В. Психологическая ситуация как предмет теоретической рефлексии // rjaguzova@yandex.ru // http://psyjournals.ru/sgu_socialpsy/issue/30270_full.shtml.

ПСИХОСЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ОБРАЗУ ДИТИНИ З СИНДРОМОМ ДАУНА**Гавриловська Ксенія**

кандидат психологічних

наук, доцент

Шаховець Юлія

студентка 5 курсу соціально-психологічного факультету

Синдром Дауна – це найпоширеніша з усіх відомих на сьогоднішній день форма хромосомної патології. Діти з синдромом Дауна, – це особливі діти, яким дуже потрібні турбота, увага, любов, тепло і затишок. Особливість цих дітей зумовлює одна зайва пара хромосом, яка змінює сприймання світу, наповнює його сонцем і радісними емоціями і позбавляє злих намірів. Але проблемою є те, що діти з таким діагнозом відстають у розвитку порівняно зі своїми однолітками. Ця проблема, в першу чергу, лягає на плечі їх батьків, адже дитині з синдромом Дауна потрібно приділяти набагато більше уваги та часу, ніж звичайній дитині, потрібно більше навчати, більше займатися з дитиною, щоб вона не відставала у розвитку від своїх однолітків. Ці проблеми загострюється особливо коли дитина з синдромом Дауна йде навчатися у школу до інклюзивного класу. Такій дитині важко адаптуватися до нових умов і також є ризик негативного ставлення з боку однолітків. Всі ці фактори безпосередньо впливають на емоційну сферу дитини, тому потрібно навчати дитину і розвивати її емоційну сферу за допомогою тренінгових занять.

Дослідженням проблем людей з синдромом Дауна займалися такі науковці: Д. Л. Даун (вперше охарактеризував цей синдром як окрему форму психічного розладу), Д. Лежен [3] (виявив, що синдром Дауна виникає через наявність додаткової хромосоми; активно відстоював необхідність поваги людської гідності людей з синдромом Дауна і турботи про них), Р. Турпін [2] вивчав монголізм (так раніше називався синдром Дауна), Т.П. Медведева [4] описала розвиток пізнавальної діяльності дітей з синдромом Дауна, С. Бакли (більше 30 років активно займається дослідженнями в області синдрому Дауна), Д. Патерсон (дослідження механізмів впливу генів зайвої хромосоми на розвиток людей з синдромом Дауна), А.Ю. Асанов (пренатальна діагностика хромосомних аномалій плоду, методи пренатальної діагностики синдрому Дауна) [1], С.Кур'янов (президент Всеукраїнської благодійної організації «Даун Синдром»), Т. Кірилейза (займається реабілітацією дітей-інвалідів, розробляє комплексні психокорекційні заняття, займається корекційною роботою з дітьми з особливими потребами, працює з дітьми з синдромом Дауна у дитячому центрі «Азбука» у Херсоні), С.К. Євтушенко (дослідження впливу Цереброкуріна на різноманітні органічні та генетичні захворювання ЦНС у дітей та підлітків, використання Цереброкуріна в комплексній реабілітації дітей з синдромом Дауна в умовах спеціалізованого центру реабілітації), А.П. Чупріков (психотерапія дітей з синдромом Дауна) та інші.

Метою нашого дослідження було дослідити психосемантичні характеристики образу дітей з синдромом Дауна в уявленнях однолітків, що будуть навчатися в інклюзивних класах.

Дослідження проводилось у 2016 році у ліцеї № 25. У дослідженні взяли участь 30 дітей віком від 6 до 8 років.

Було проаналізовано асоціації учнів першого класу на зображення (фотографії) дітей з синдромом Дауна. Виявилось, що діти, в першу чергу, звертають увагу на емоційні компоненти, тобто настрій та зовнішні дані. Варто зазначити, що досліджувані зовсім не звернули увагу на особливості дітей з синдромом Дауна і сприйняли їх досить позитивно. Найчастіше було названо такі асоціації, як «веселий», «сумний» та «гарний». Це свідчить про те, що в першу чергу, учні першого класу відзначили те, як відчуває себе дитина, який її емоційний стан та настрій. Також привернув увагу дітей зовнішній вигляд, але в позитивному розумінні, так як була виділена асоціація «гарний». Тобто, учні першого класу позитивно віднеслись до сфотографованих дітей з синдромом Дауна і не помітили їх особливостей, про це свідчить той факт, що не було виявлено жодних негативних асоціацій. Звичайно, ми не можемо констатувати

наявність позитивного ставлення до дітей із синдромом Дауна, ґрунтуючись лише на результатах одного дослідження. Ми плануємо проводити спостереження за взаємодією дітей в класі після початку дії програми інклюзивної освіти.

Список використаних джерел

1. Асанов А. Ю. Пренатальная диагностика хромосомных аномалий плода [Електронний ресурс] / А. Ю. Асанов // НО «Благотворительный фонд “Даунсайд Ап”». – 2009. – Режим доступу до ресурсу: http://www.downsyndrome.ru/files/oogo/File/ds_xxi_3.pdf.
2. Булгакова А. И. Жером Лежен: благая весть о жизни [Електронний ресурс] / А. И. Булгакова, Н. С. Грозная // НО «Благотворительный фонд “Даунсайд Ап”». – 2009. – Режим доступу до ресурсу: http://www.downsyndrome.ru/files/oogo/File/ds_xxi_3.pdf.
3. Генетические заболевания. Синдром Дауна. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://lemur59.ru/node/482>.
4. Медведева Т.П. Развитие познавательной деятельности детей с синдромом Дауна. Пособие для родителей. 2-е изд. М.: Монолит, 2010. – 80с.

**ОСОБЛИВОСТІ МІЖСТАТЕВОГО СПРИЙМАННЯ У ГРУПАХ ІЗ
РІЗНИМ СТАТЕВИМ РОЗПОДІЛОМ**

Ганжа Іванна

студентка 5 курсу соціально-
психологічного факультету

Науковий керівник:

кандидат психологічних наук

О.В. Мазяр

Пізнання людьми один одного – невід’ємний елемент їхньої життєдіяльності та умова координації поведінки в системі соціальної взаємодії. Адекватні образи сприймання й уявлення про інших людей, які склалися в індивіда, дають йому можливість діяти в конкретних обставинах доцільно і з максимальною ефективністю.

Метою нашого дослідження було вивчити особливості міжстатевого сприймання осіб протилежної статі у групах із різним статевим розподілом. Методологічною основою нашого дослідження стали вихідні положення теорії ставлення до протилежної статі (І.С.Кон, В.М.Мясищев) [1;2] та дослідження проблеми сприймання (О. Бодальов) [3]. Вибірку склали 115 студентів II-IV курсів віком 19-